

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2011

Zborník prednášok
z kongresu
Psychotronica Slovaca

12 - 13. november 2011
Nitra

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2011

OBSAH

PSYCHOTRONIKA A INFORMÁCIE	2
<i>MUDr. Teodor ROSINSKÝ CSc.</i>	2
Človek vo fyzikálnom prostredí	4
<i>Doc. RNDr. Vojtech GAJDOŠ, CSc., RNDr. Igor TÚNYI, CSc.</i>	4
Voda ako determinant zdravia a života	5
<i>Ing. Ľubka ŠARDÍKOVÁ</i>	5
Energie, informace, rezonance	6
<i>Ing. Aleš RUMLER, ČR</i>	6
Člověk	9
<i>Jana JŮZKOVÁ, ČR</i>	9
Kvantové javy, realita, vedomie a energoinformačné procesy	17
<i>Ing. Norbert SYNČÁK</i>	17

PSYCHOTRONIKA A INFORMÁCIE

MUDr. Teodor ROSINSKÝ CSc.

Slovo informácia sa u nás často spomína, najmä médiami, ktoré sa chvália tým, že poskytujú najrýchlejšie a najnovšie informácie o všetkom možnom. Menej sa chvália tým, že mnohé z takých informácií sú nepravdivé alebo rôzne skresľujúce skutočnosť a niektoré celkom zbytočné, v skutočnosti nikomu nič neprinášajúce. Nie o takých informáciách bude reč.

Psychotronika ako odbor, skúmajúci energoinformačné javy a teoreticky zovšeobecňujúci výsledky takého skúmania, pracuje stále viac s informáciami. Iste, ide i o šírenie na faktoch založených informácií o výsledkoch výskumu, ale ani o takých informáciách nemienime hovoriť.

Ťažiskom tohto referátu je pohovoriť o informáciách ako odbornom pojme, rozkategorizovať, teda rozdeliť významy pojmu informácia tak ako sa chápu v rôznych výskumných odboroch a zvlášť tak vydeliť informácie ako pojem so špecifickým významom pre psychotroniku, pretože práve toto naše poňatie informácie je pre našu snahu stále hlbšie spoznávať energoinformačné deje v človeku a okolo neho rozhodujúce.

Fyzika spočiatku skúmala a nachádzala hmotné a energetické javy ako prejavy základných stavebných častíc hmoty a základných elementov energií. Ich počet a rozdielnosť sa postupne hromadili. Potom prišlo poznanie spoločného základu až totožnosti hmoty a energie.

Až neskoršie - a ako to už v prírodných vedách býva, až po dlhšom dokazovaní a ďalších výskumoch - sa podarilo zistiť, že informácie sú základnou zložkou komplikovaných dejov, predtým chápaných len ako výhradne hmotno-energetické. Vtedy sa informácia definovala ako zmena. Táto definícia však bola síce prijateľná i pre fyziku, ale len teoreticky. Výskumy priniesli bohatší materiál a prekvapivé poznatky. Tak sa vymedzilo chápanie informácie vo fyzike ako jednak výsledku akejkoľvek zmeny, ale aj ako podnetu na zmenu. Nejde tu o zmenu niečoho a už vonkoncom nie o informáciu o zmene niečoho či informáciu o niečom. Tieto informácie neinformujú, ale sú znakom diania alebo podnetom diania vo fyzikálnom slova zmysle. Revolučnou udalosťou vo vývoji fyzikálneho poznania sa stal objav, že informácie nie sú len akými prídavkom diania v neživej hmote, ktorú fyzika skúma, ale že je tu aj podstatný ľudský faktor, teda účasť človeka či ako prostého pozorovateľa, ktorého púha prítomnosť mení priebeh fyzikál-

nych dejov ale aj ako priameho tvorcu či zdroja informácií, ktoré ovplyvňujú priebeh dejov, teda vstupujú do nich ako podnety odlišné od informácií, vytváraných samotnými fyzikálnymi dejmi.

V iných prírodnovedných odboroch, teda chémii, biológii a ďalších sa nutne musí taktiež prihliadať k úlohe informácií a výskumu ich úlohy v procesoch, ktoré tieto odbory skúmajú. Tu ide o určité špecifiká podľa odborov či dokonca pododborov, ale v zásade význam pojmu informácia je blízku tomu, ktorý prvotne zistila fyzika. Podobne je to i v psychotronike. Tiež je fyzikálny význam informácie pre nás základným, i keď sa viac venujeme takým informáciám, pri vzniku ktorých je rozhodujúcim človek. Tu nám ide i o informácie, ktoré sa tvoria v ľudskom tele a v jeho funkčných zložkách, teda v celom organizme, kam patrí i energoinformačný systém, ale i o to viac o také informácie, ktoré človek vytvára svojim myslením. V súvislosti s tým nás zaujíma práve spomenutá už dokázaná vlastnosť takých informácií zasahovať do fyzikálnych dejov a tak akoby ich narúšať či meniť, čo sa predtým vonkoncom neprípúšťalo. Ukázalo sa, že po zmene základnej paradigmy psychotroniky pred zhruba desiatimi rokmi a teda opustení koncepcie nejakej bioenergie a zameraní sa na informácie ako základ nami skúmaných javov, naše pôvodné hypotézy o najpodstatnejšej úlohe informácií vo fungovaní človeka vôbec a zvlášť cez jeho energoinformačné procesy sa práve vďaka novému prístupu fyziky posunuli bližšie k realite.

Pracujeme teda s dvomi modalitami či druhmi informácií. Skúmame také informácie, ktoré sú vyvolané nejakou zmenou a také, ktoré vytvára človek a tie práve zmeny spúšťajú. Ten prvý druh sa napríklad ukazuje najlepšie pri skúmaní postupov odčítovania informácií o prítomnosti informácií o zmene niektorej funkcie energoinformačného systému, teda bežnej poznávacej či diagnostickej práce v rámci energoinformačnej medicíny, teda odboru, ktorý psychotronika u nás skúma najintenzívnejšie. Druhý druh je možné skúmať a nachádzať v mnohých položkách patriacich k energoinformačným javom, napríklad telepatii, telekinéze, ale aj - a zasa v našich podmienkach najmä - pri úpravných postupoch v rámci pôsobenia na funkčne poškodený energoinformačný systém človeka, ktorý má problémy, zapríčinené poruchou EI systému. Tu ide o informácie, ktoré vznikajú v energoinformačnom systéme ako jeho základná funkčná náplň na zabezpečenie funkcií tela podľa aktuálnych

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2011

potrieb organizmu ako jedna možnosť, ale aj o druhú možnosť, teda informácie vytvorené myslením človeka. Nie je novým objavom, že takéto informácie môžu byť i nebezpečné až zhubné a to ak ich človek vytvára nevhodným zameraním myslenia sám pre seba, teda najmä pre svoje telo. Môžu však byť i nástrojom úpravy ak sa individuálne formulujú, zacielia a vhodne indikovane používajú.

Pochopenie úlohy informácií vo všetkých výskumných odboroch a výskum - vrátane psychotronického - prekračujúce jeho uplatnenie v rôznych praktických postupoch tak nielen prispieva k dobru človeka, ale je súčasne i vhodným objektom ďalšieho výskumu a tak stáleho prehlbovania našich poznatkov. Z informácií o zmene a informácií-impulzov k určenému daniu sa tak znova vlastne dostávame k informáciám o niečom, ktoré už slúžia na komuniká-

ciu, teda zdieľanie údajov o faktoch a ich vysvetlení a tým i k podnieteniu praktického použitia takých poznatkov. Tým sa akoby kruh uzatvára, i keď v skutočnosti nejde o kruh - ten by nepodnecoval žiadny pokrok - ale o špirálu stále sa rozširujúcu a dopĺňujúcu.

Vzhľadom na stále viac sa rozrastajúce poznávanie úlohy informácií vo fyzike je pravdepodobné, že sa tým podarí vysvetliť zatiaľ len nedostatočne alebo len hypoteticky vysvetlené javy i v psychotronike. Pomohlo by to nielen zaplniť ešte nejasné miesta v celkovej koncepcii týchto javov, ale aj nasmerovať nás na ďalšie, možno zatiaľ ešte celkom nám neznáme oblasti, ktorých podstata by mala patriť práve do náplne psychotronického výskumu.

ČLOVEK VO FYZIKÁLNO M PROSTREDÍ

Doc. RNDr. Vojtech GAJDOŠ, CSc., RNDr. Igor TÚNYI, CSc.

Prírodné prostredie v ktorom žijeme je možné charakterizovať jeho biologickými, chemickými a fyzikálnymi vlastnosťami a procesmi. V tomto príspevku poukážeme na fyzikálne faktory, ktoré vplývajú na stav zdravia ľudského tela a procesov, ktoré v ňom prebiehajú.

Človek, aj keď sa chápe ako biologický objekt, má fyzikálnu a z hľadiska procesov, ktoré v ňom prebiehajú aj chemickú podstatu. Je teda súčasťou fyzikálneho sveta a ako objekt interne aj externe neustále interaguje s okolitým fyzikálnym svetom. Táto interakcia prebieha na gravitačnej, elektromagnetickej, mechanickej, tepelnej a jadrovej úrovni. Na internej úrovni sa prejavujú hlavne elektromagnetické, mechanické, tepelné a jadrové faktory. Elektromagnetické sa prejavujú hlavne na iónovej úrovni biochemických procesov, mechanické hlavne na kostrovej a svalovej úrovni, tepelné vo funkčnosti telových kvapalín a jadrové pri riadení biochemických procesov a stabilite organických stavebných konštrukcií.

Na externej úrovni sa prejavujú všetky uvedené úrovne interakčného pôsobenia, pričom hlavnými aktérmi všetkých fyzikálnych interakcií je Zem, Slnko a Mesiac.

K hlavnej charakteristike interakčného pôsobenia patrí jeho časová a priestorová premenlivosť, ktorá podmieňuje úžasnú diverzifikáciu biologického sveta. Zem svojim tiažovým pôsobením udržuje človeka a jeho prírodné prostredie v úzkom pásme okolo povrchu zeme, pričom hlavne mesiac a čiastočne aj Slnko slapovými pohybmi prispievajú k pozitívnej premenlivosti prírodného prostredia. K výrazným

prispievateľom existencie a diverzifikácie biologického sveta patrí existencia magnetického poľa Zeme a jeho elektromagnetická interakcia so slnečným vetrom, ktorej dôsledky sa prejavujú na internom stave a premenách elektromagnetických pôsobení na bunkovej úrovni a teda aj na zdravotnom stave prírody a človeka. Slnko je rozhodujúcim faktorom tepelného stavu životného prostredia na Zemi. Vnútro zeme produkuje tepelný tok, ktorý vystupuje na povrch zeme, avšak pre život to nepostačuje a bez tepelného toku zo Slnka by život na zemi nebol možný. Tvar zeme (guľa) navyše umožňuje nerovnomernú adsorpciu tepla na povrchu zeme čo podporuje diverzitu tepelných podmienok pre život a v interakcii s plynným obalom aj diverzitu biologického života. K mechanickým externým faktorom počítame dôsledky mobility hmoty vnútra zeme prejavujúce sa hlavne zemetrasením, ktoré patrí k rizikám obmedzujúcim životné prostredie. Na jadrovej úrovni je biologický život ovplyvňovaný prejavmi rádioaktívneho rozpadu prvkov budujúcich hominové prostredie a vysokenergetickými časticami prichádzajúcimi z okolitého vesmírneho prostredia. Vďaka magnetickému poľu zeme je dráha veľkej časti týchto častíc odklonená a nedostáva sa do životného prostredia.

Vplyv externého fyzikálneho prostredia na zdravý život je významný a je výzvou pre človeka tento vplyv čo najviac poznať a poznatky zakomponovať do správania sa ľudí a do procesov zdravotnej starostlivosti.

VODA AKO DETERMINANT ZDRAVIA A ŽIVOTA

Ing. Ľubka ŠARDÍKOVÁ

Voda predstavuje látku ktorá zohráva najvýznamnejšiu úlohu v životnom prostredí a následne v živote človeka. Udržateľné využívanie a účinná ochrana prírodných zdrojov, vrátane vody, predpokladá tak:

I. dostatočné a dostupné informácie,

II. dostatočné kapacity pre prijatie potrebných opatrení v praktickom živote, ako aj

III. motiváciu pre trvalo udržateľné využívanie vody a ostatných prírodných zdrojov.

Tvorba poznatkov a informácií v oblasti ochrany vodných zdrojov a využívania vody v živote ľudí predstavuje permanentný proces. Platná legislatíva síce vytvára základný rámec pre zlepšo-

vanie kvality vodných zdrojov vrátane kvality pitnej vody, no jej uplatňovanie v praktickom živote závisí od ľudí. Poznatky, názory a vzťah k hodnotám ľudského života - to všetko predstavujú oblasti ktoré v konečnom dôsledku ovplyvňujú tak stav životného prostredia ako aj zdravotný stav populácie, a v konečnom dôsledku ekonomickú silu a sociálnu politiku štátu. Pre zachovanie dostatočnej kvality životného prostredia vrátane kvality vody a zdravého spôsobu života je veľmi dôležité naučiť ľudí zodpovednosti voči budúcim generáciám a ostatným, prostrediu ktoré ich formuje, nielen príkladom, ale najmä pochopením filozofie života a bytia človeka.

ENERGIE, INFORMACE, REZONANCE

Ing. Aleš RUMLER, ČR

Pokud se zabýváme tím, že chceme pochopit jak vše co nás obklopuje vlastně funguje budeme stále se stěťávat s těmito pojmy.

Energie vzniká i zaniká v přírodě na základě změn v přírodě a je podmíněna tím, že hmota se mění podle toho jaké informace jsou do ni vloženy nebo z okolí přicházejí. Pokud se podíváme na útvar prakticky se nacházející ve všech kostech a je znám pod názvem „Boží Oko“ s duchovně – technického pohledu mohou hroty trojúhelníka vyjadřovat tyto pojmy, jeden hrot můžeme spojit s hmotou nebo její formou, další hrot s energií a ten třetí s informací. Kolečko ve středu trojúhelníku je subjekt, který tyto vlastnosti ztělesňuje a jeho momentální poloha vůči hrotům určuje rovnováhu v systému a taky může elementy narušující rovnováhu v systému likvidovat. Celou záležitost lze lépe pochopit z pohledu na obr.1 Musíme si uvědomit, že nic se neděje náhodně ani to, že jsme se tu sešli není náhoda. Někdy se mě podaří komunikace s duchovním světem a ptám se proč se určité události realizovaly bylo mě odpovězeno, že náš život je příliš krátký na to abychom to pochopili. Osud člověka je sice určitou formou dáno ale život je také dynamický děj a něco ho může v zásadě změnit. Změny v přírodě jsou více skokové než plynulé.

Promiňte mě tento filosofický úvod jsem člověk, který se na vše dívá z praktického hlediska protože jsem byl dodnes vždy postaven před problémy ať ho formuloval kdokoliv, slovy to co ti zadávám musí být funkční. Takže to co nám tu zanechali naši předkové muselo mít nějaký praktický smysl. Například, že Pyramidy byly stavěny jako hrobky egyptských vládců se z dnešního pohledu zdá už být nereálné když dnešní badatelé na kamenných blocích ze kterých byly stavěny nacházejí stopy, že tyto bloky byly opracovány metodami jako je strojní řezání a vrtání a vůbec otazník a velký visí na dopravě. Dívejme se na ně, že sloužily jako antény pro kosmickou komunikaci civilizaci, která na Zemi byla dávno před námi a stopy, které nám tu nechali je důležité prozkoumat naši předchůdci určitě nic např. nestavěli zbytečně a to co postavili mělo praktický význam, mnoho věcí bylo by nám ukázáno kdyby s příchodem křesťanství do míst kde se nacházela Alexandrijská knihovna bylo mnoho textů zničeno ve třetím století našeho letopočtu dílo zkázy bylo dokončeno později muslimy a pokud se podíváme do Asie tam se o podobné dílo zkázy na příkaz velké čínské zdi císaře Chin-Š chuang-ti na

jeho rozkaz uděláno totéž. Určitě by naše vědění dnes bylo někde jinde. Např. Menhiry v krajině jsou spojeny esovitými spirálami a tak asi byl vyrovnáván energetický potenciál krajiny a bylo možno například působit i na počasí v dané oblasti ale asi sloužily k přenosu informací, že to bylo asi možné vás navede knížka Louis Charpentiera Tajemný pravěk Evropy kde tento autor pojednává o vesnicích propojených esovitými spirálami jsou tam jiné zajímavé věci doporučuji přečíst knížka vyšla v češtině 1992. Lidé, kteří toto stavěli mohli do energetického pole esovitých spirál vložit různé informace a věřím, že to i udělali. Věřím, že se je někdy podaří přečíst. Pomalu se dostáváme k pojmu Rezonance. Rezonance je uváděna v literatuře jako obecný jev v přírodě a patří k nejobecnějším pojmům ve fyzice vůbec takže to musíme respektovat. Jedna z definic používaná v akustice je taková : Rezonance- úkaz vznikající při působení zvuku na objekt schopný vlastních kmitů... nejsilnější kmitání vzniká tehdy, když se frekvence zvuku shoduje s vlastní frekvencí rezonátoru.

Takže při hledání vztahů mezi subjekty nesmíme tento jev opomenout!

S rezonancí v běžné technické praxi jsem se seznámil již v rámci studia i následné praxi. Na rezonanci jsem narazil náhodou při experimentech s

Bio-polem, když jsem zjišťoval na jaké vlnové délce vyzařují lidské ruce. Na výsledek takového zjištění byly zvědavé hlavně ženy a ty rády nosí prsteny s kameny. Při měřeních jsem zjistil, že ruka bez prstenu vyzařuje jinak než s prstenem, který byl osazen kamenem. Změřil jsem na jaké vlnové délce takový prsten vyzařuje a následně jsem zjistil, že tělo vstoupilo do rezonance s kamenem na prstenu. Protože kamenům nošeným na těle se přisuzuje léčebné působení ukazuje se vysvětlení jak to vlastně funguje. Tím, že kámen přeladí celé tělo na jinou frekvenci musí zákonitě přeladit i viry nebo bakterie v těle a tak je může oslabit tak, že si s nimi potom imunitní systém poradí, podobně fungují i různé amulety. Rezonance nastává i mezi léčeným a léčitelem. Pokud jsem se o tuto věc zajímal, měřeními jsem zjistil, že tělo léčeného kmitá ještě několik dní na frekvenci těla léčitele.

Pokud se začneme dívat na působení různých látek na bio-systémy musí nás zaujmout jak funguje léčebná metoda známá pod názvem Homeopatie. U této metody jsou do organismu podávány vysoce

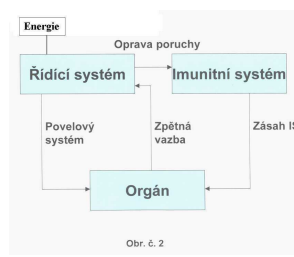

zředěné roztoky chemických sloučenin kde se nepředpokládá koncentrace ani molekuly této látky ve vodním roztoku. Ředěním se sice hmota ztrácí ale ve vodě zůstane po takové hmotě informace. Původně se do hotového roztoku dostávala i energie takovou cestou, že láhev se vzala do ruky a ruka rozkmitávala roztok nějakou dobu a tak se do roztoku dostávala energie a to dvojnásobkem prostřednictvím lidské ruky ale i pohybem v energetickém poli Země a tento způsob zůstal, protože tuto operaci provádějí třepačky. Pokud takové látky připravujeme musíme věst v patmosti, že voda není v čase stabilním médiem, které udrží získanou informaci. Homeopatika jsou ale expedovány ve formě cukrových kuliček, zřejmě se přišlo na to, že cukr a jeho roztoky jsou stabilnějšími látkami, které na delší dobu uschovají informace. Pokud se nad problémem zamyslíme a začneme se o cukrové roztoky zajímat dozvíme se, že cukr se ve vodních roztocích štěpí na glukózu a fruktózu a tyto otáčejí rovinu polarizovaného jedna do prava druhá doleva s tím může být ovlivněn i spin ve vyzařování těchto látek a potom můžeme obě komponenty hodnotit tak, že jedna je Jinová druhá Jangová tak, že nám mohou v sobě zakódovat velmi dobře Jin-Jangový charakter rozpuštěné látky a mohou být vzájemně ještě propojeny esovitou spirálou. Prosímberte to jako zajímavou úvahu. Podobné vlastnosti lze předpokládat, mají i jiné látky.

V další části bych budu zabývat tím jak na nás působí prostředí ve kterém žijeme a se pohybujeme a jaké energie a informace nám předává okolní prostředí i lidské společnosti s čím aniž si to uvědomujete vstupujete do rezonance a co na to naše zdraví. Rád bych vám aspoň s části o tom něco řekl. Omluvte to, že i v rámci tohoto sdělení vzpomenu i známé věci, které jsem zde již dříve prezentoval.

Lidské tělo se dá přirovnat k systému, který je řízen určitým programem, který je závislý na vnitřních energetických zdrojích, tyto zdroje jsou nabíjeny energií kterou získává z potravin, druhý energetický zdroj je energie, kterou získáváme z okolního prostředí pomocí Čaker. Čakru můžeme přirovnat ke květu, který květní lísky otvírá a zavírá a ještě tento systém rotuje tak, že některé rotují doprava některé doleva. U lidí, kteří mají léčitelské schopnosti je možné pozorovat u rotaci čaker určitou závislost. Tato složka, kterou tělo přijímá energii je hodně ovlivňovaná psychickým stavem osoby, takže pokud tělo nemá čas na relaxaci bude se méně vyrovnávat s vlivem okolního prostředí. Jak to celé funguje si můžeme ukázat kde řídicí systém určuje činnost výkonného systému. Oba tyto systémy jsou spojeny pomocí přenosových drah. Tady už narážíme nato kolik energie systémy vlastní? Z elektrotechniky ví-

me, že pokud není systém správně napájen dochází k tomu, že nesprávně pracuje a na přenosových drahách dochází při přenosu ke zkracení předávaných informací. U lidského těla to musí fungovat stejně. I zde je pokud se na celou věc zjednodušeně podíváme řídicí systém a funkční systém obr.2 -2a oba systémy jsou vzájemně drahami a to jednou povelovou a druhou kontrolní, která poskytuje řídicímu systému informace o funkčnosti systému ten případně zajistí možné opravy. Pokud celý systém je na nízké energetické úrovni má to za následek zkracení předávaných informací u člověka to vede k nemoci. Takže cesta ke zdraví vede přes prvořadě k obnovení energetické úrovně v systému a pak si systém na základě pomoci imunitního systému sám zorganizuje uzdravení nebo je nutné k přidávané energii přidat informaci. Často se stává, že vlivem různých elementů, které při onemocnění vniknou do organismu také dojde k ovlivnění paměťových prvků imunitního systému a je potom nutné je opět obnovit. Na tomto příkladě je možné se pokusit vysvětlit působení léčitele. K tomu aby to bylo možné musí umět takový člověk koncentrovat mysl na to co chce dělat. Tak dojde pravděpodobně k energetickému spojení obou jedinců pomocí esovité spirály, která zajistí přenos informací. Léčitel by měl být pokud takto uvažujeme prakticky zdravý, protože dochází k výměně informací v systémech obou jedinců tak, že zdravé orgánové systémy a jejich signály opravují tok informací v systémech nemocných orgánů na různých úrovních a to je spojeno s energetickým vyrovnáním obou systémů. To, že to je tak možné ukazuje kmitání obou systémů nějakou dobu na stejné frekvenci. Obr.2

Obr. č. 2

Pokud se ještě podíváme také z jiného pohledu na naše zdraví tak v těle je nutno jak nás učí teorie o jin-jangu, že je nutné oba prvky které obsahují energii o které zde mluvíme udržovat v určité rovnováze. To nám může většinou zajistit strava.

Co ovlivňuje energetickou úroveň lidského těla ?

Pobyt v určitém prostředí když vyloučíme vliv např. chemických prvků jsou to hlavně geopatogéní zóny a pobyt v místech kde působí ty zapříčiní nízkou

energetickou úroveň v systému a na základě toho co bylo řečeno nemůže fungovat homeopatie, akupunktura, reflexoterapie, které pracují s informacemi a mám to i prakticky ověřeno.

Oprávněně si myslím, že módní tetování propojuje uměle různá energetická místa na těle. Různá místa ovlivněná napichnutými „jehlami“ a mohou to být i akupunkturální body mohou být příčinou nemoci. V akupunkturu je známa když tělo dráždění jehlou již nepotřebuje tak ji samo „uvolní“.

Do lidského těla se může energie z informací dostávat zajímavým způsobem přišel jsem na to, když jsem analyzoval co pro kostel znamená jeho vysvěcení.

Každý kostel má věž, která jako anténa stahuje do budovy z vesmíru energii kmitajícího vodíku který rozkmitává a energeticky dopuje vodíkové sloučeniny v lidském těle. Je to přirozený jeho energetický zdroj, který tělo zpracuje pomocí čaker. Tak dostáváme do těla energii bez informace. Kněz vloží do hmoty kostela při vysvěcení informaci celý systém pracuje potom takto. Věž kostela je anténa, která svádí z kosmu energii reprezentovanou kmitajícím vodíkem, tato energie vstupuje do hmoty kostela, která ji předá informaci, kterou do ní vložil kněz při vysvěcení a tu potom jsou ovlivněni lidé v prostoru kostela. To patří k tajemství Katedrál obr. 3-3a

Pokud tuto informaci chceme aplikovat u člověka, tak musíme to provést takto:

Vezmeme anténu, která nám sejme kosmické záření vodíku tomu do cesty dáme paměťový prvek ukazuje se, že by to mohl vhodný krystal dále bychom takový signál převedly na měděný prvek umístěný na temeni hlavy a tam ovlivňuje jgové a jangové polokoule mozku a páteřní energetický kanál by tuto energii rozvedl do celého těla a obnovil jeho energetickou rovnováhu obr.4 Na obr 4a se ukazuje určité technické řešení na obnovení průchodu informací porušenou páteří. V technických aplikacích vedení této energie vodiči se ukázala zajímavost a to taková, že je možné sloučit plus a minus pomocí tvaru „V“ do jednoho vedení a pak zase rozloučit toto by teoreticky šlo udělat u porušené páteře dvěma diodama viz obrázek.

Víte, když se na celou záležitost podíváme z časového hlediska tady už začíná Kosmická medicína, protože žádná kosmická medicína nebude moci být založena plně na léčích jak je známe dnes, ale na vyrovnávání jin jangu v lidském těle.

Již v některých sděleních jsem zde některé způsoby nabíjení lidského těla uvedl ale bych je rád ukázal ještě jednou.

Starý Egypt sloup Džed. Bohové se nabíjejí je zde uveden i způsob odkud energii čerpá. Obr.5-5a

Zajímavý způsob jsem objevil když jsem se zamyslel proč nosí v Asii lidé na hlavách kuželovité kloboučky. Jsem přesvědčen o tom, že je to starověká zdravotní ochranná pro lidi pracující v infekčním prostředí, a že je to jakási anténa, která nabíjí páteřní energetický kanál, který je spojen s imunitním systémem a ukazuje se, že to asi byla ochranná pracovní pomůcka pro lidi pracující v infekčním prostředí např. rýžová pole. Opravdu to funguje nějaké praktické zkoušky jsem udělal. O tom, že to dodává tělu energii se můžete přesvědčit jednoduchým testem. Postavte se a zaměřte otevřenou dlaní do prostoru před vámi, nechte vhodnou osobu se pohybovat s proutkem proti dlaní. Až proutek zaznamená reakci na záření dlaně dejte na zem značku. Dejte osobě ze vztyčenou dlaní na hlavu klobouček a opěťujte pokus a uvidíte, že dlaně září na větší vzdálenost a to cca o 40%. K experimentu byl použit slaměný klobouček o průměru 40cm a výšce 20cm.

Významným nabíječem lidského mohou být stavební prvky budov ve kterých se nacházíte, žijete rozměrově jsou uzpůsobeny tak, rezonují na vlnách na vodíku.

Základní vlna vodíku je 7cm, další harmonické jsou 14cm, 21cm, 28cm atd.

Co je možné zjistit z rozměrů prvků, které zjistily archeologové viz tabulka obr.6

Já jsem se začal zajímat o rozměry od dávnověku používaného stavebního prvku jako obyčejná plná cihla obr.7

Již její rozměry jsou zajímavé.
Výška 7cm základní vlna vodíku.
Šířka 14cm druhá harmonická vodíku.
Délka 28cm čtvrtá harmonická vodíku.

Vzal jsem proutek začal mapovat jak vyznačuje 1 cihla pak dvě vedle sebe a pak 3cihly když tvoří „vazbu“ a to pokud je tento systém orientován Sever-Jih a východ- Západ. Co jsem zjistil viz následující obrázky obr.8- 8b. Vede to k zamyšlení zda jenom zateplení budovy různými tvarovkami stačí na pohodu v budově? Vytváří energetické pole cihlové zdi určitou ochranu osob v budově před vlivem venkovních energetických polí? Může energeticky dotovat osoby v budově?

Ještě se podívejme na to cihla je červená teda obsahuje různé oxidy železa je teda magnetický prvek, tak zákonitě musí ovlivnit magnetické pole okolí budovy tak i vnitřní pole. Je to další otázka.???????

ČLOVĚK

Jana JÚZKOVÁ, ČR

Organismus je tělo a vše, co se z něj vyzařuje a dá se změřit.

„Člověk.....“

Vážené dámy a pánové,

přemýšlela jsem nad tématem dnešní přednášky a pak jsem na jednom semináři uslyšela hlášku, která mne na téma navedla.

Jako obvykle byli účastníci upozorňováni v případě diagnostiky či terapie na nutnost používání funkčního programu, který je nazván „Závora“.

Hláška zněla „...když vlezu někam, kam nemám lézt, ONO mne to vyhodí zpět ven“ Napadl mne příklad z běžného života - člověk sice může vlézt svoji neopatrností např. v lese či na louce do bažiny. Pokud se v ní neutopí a dostane se ven, už je od bažiny v lepším případě pouze umazán a v horším případě infikován od přítomných bakterií, plísní, řas, hub a prvoků. Proč tedy lézt do bažiny zcela dobrovolně? Ze zvědavosti? Zkoušet její hustotu, hloubku, složení...? Nevím.

Vzhledem k tomu, jsem se rozhodla, jako jeden z bodů této přednášky, trochu podrobněji rozvést nejenom program závory, ale i uvést několik základních pravidel, která platí před, při a po navázání spojení s energeticko informačním systémem člověka (ve zkratce EIS), který žádá o pomoc, u anamnézy, diagnostických postupů před případnou terapií.

Jen ve zkratce pro informaci, co je EIS člověka?

EIS je nástroj organismu, který nejenom v dobrém zdravotním stavu, ale i při fyzické zátěži nebo v době nemoci posílá impulsy do organismu dle jeho aktuálních potřeb a je třeba si uvědomit, že EIS nemá rozum.

Vrátím se k základnímu pravidlu pomoci, které zní:

Je možno pomoci pouze člověku, který o pomoc sám požádá osobně nebo písemně!

Pro úplnost uvádím i další možnosti:

O pomoc pro dítě do 15 let má možnost požádat jeho zákonný zástupce nebo ten, kdo se o dítě stará, ale už ne např. babička, děda, kamarád.

O pomoc pro člověka v bezvědomí má možnost zažádat rodinný příslušník nebo ten, kdo je u něj v daném okamžiku.

Nemůže např. manžel žádat o pomoc pro nemocnou manželku, která není v bezvědomí

Pro všechny své pacienty má možnost požádat o pomoc ošetřující lékař.

Pacient mu toto právo udělil, tím, že jeho požádal o pomoc.

Z praxe: Žádost o pomoc může být i písemná, kde žadatel pouze napíše „Prosím o pomoc.“ A podpis. Průběh nemoci a žádost může upřesnit kdokoliv z jeho okolí. V praxi se mi stalo, že jsem si přečetla dopis, který byl paní řádně podepsán, byla přiložena i fotografie žadatelky jako naváděcí prostředek na její EIS. Projevil se program závory. Proč? Podpis byl falešný a vnuci se přiznali. Nechtěli jet za babičkou, která chtěla pomoci, aby se podepsala. Když ale potom za babičkou dojeli, pomoc se zdařila a babička nyní již zase okopává zahradu.

Začnu postupně.

Existuje princip tzv. vnitřního programování, který aktivuje podvědomí člověka, lze ho využít s velkou rozvahou, vědomě, chtěně a pouze na omezené množství programů.

Jaká je podstata vnitřního programování?

Většina lidí celý život vymýšlí nějaký plán co udělá, nemusí ho ani vyslovit nahlas. Pokud si člověk svůj plán začne formulovat do myšlenek nebo i do slov, už dochází přes psychiku k sebe programování.

Když si člověk řekne program v budoucím čase, nikdy se neuskuteční. Podvědomí ho bude stále brát jako pokyn, který má vykonat v budoucnu a nyní ho nemá realizovat.

Např. "Přestanu hrát na automatech." - Kdy? Za týden? Za rok? Nikdy?

Pokud je plán naprogramován správně a v přítomném čase, z psychiky se dostane do podvědomí, které plán zavnímá a zaktivuje v organismu určený program. Není důležité, zda se o tomto aktivním vnitřním programu doví okolí. Je důležité, že ho vzalo v úvahu vlastní podvědomí.

Aktivita podvědomí se u jasně zformulovaného programu využívá pro to, aby byl zviditelněn způsob, jak se má projevit program předem stanoveným kó-

dem. Např. Přítomnost programu závory se projeví předem stanoveným a naprogramovaným nepřehlédnutelným kódem – např. tlakem někde na těle, ..apod.

Zde je využívána vlastnost podvědomí, které působí jako "hlídač EIS".

Každý z nás má někdy pocit, který vychází z podvědomí, že už nemáme v něčem pokračovat, něco udělat, někam jít (tento pocit nesmíme ovšem zaměnit za lidskou lenost) nebo naopak zmizet z daného prostoru, vylézt na strom apod.. Mnohdy nedokážeme vysvětlit nebo i popsat proč.

V těchto případech je aktivní naše podvědomí, které rozpozná riziko dříve než naše vědomí, ale není schopno samo od sebe tento impuls projevit na vědomé úrovni. Tyto vlastnosti podvědomí lze nechat zakrmit nebo je zdokonalit.

Program závory umožní podvědomí, předem stanoveným kódem, zviditelnit na vědomé úrovni případné ohrožení EIS.

Instalace programu závory do podvědomí musí být jasná, srozumitelná, předem dobře zformulovaná v podobě věty se zaměřením na signalizaci případného hrozícího nebezpečí z čehokoliv pro mne i pro klienta (nelze formulovat jednotlivá nebezpečí, které ani neznáme).

Instalace musí být provedena v klidu a s plnou pozorností, vyslovena nejlépe nahlas a jednorázově. Dále není vhodné tento program opakovat a upravovat. Program běží po vyslovení, pokud je jeho obsah dobře promyšlen, zformulován a to včetně zviditelnění, jakým způsobem se má kód závory projevit. Projev lze určit buď v podobě tělesného pocitu nebo zastavením kyvadla.

Člověk může měnit program závory, ale není to vhodné, protože formulace programu je celoživotní.

Někdy se mne lidé ptají, jak mám zformulovaný a nastavený program závory? Nevím. Mám ho již několik let a nepamatuji si přesné znění zadání programu. Nijak ho neopravuji a vím, že je funkční a poslouchám ho.

Příklad jak by mohl znít program závory:

„Jakákoliv překážka, která by teď mohla ohrozit a být nebezpečná pro mne nebo druhého člověka se mi zasignalizuje kódem takto: (zde je nutné doplnit vlastní přesný popis zviditelnění děje – např. tlakem na hrudi, který je nezaměnitelný za bolest žaludku či infarkt; pálením na rameni, zastavením kyvadla....atp.)“

Dobře nastavený funkční program závory je při práci s klientem nenahraditelný, protože nikdy nelze

dopředu specifikovat jednotlivá rizika, která se během práce vyskytnou!

Zde se naskytá otázka, co se stane, když má člověk dobře naprogramovaný kód programu závory, ale nebere v úvahu případné hrozící nebezpečí a v práci s klientem pokračuje dál.

Jedná se o tzv. podlezení závory, které se může projevit nejenom ztrátou všech terapeutických schopností, ale i vegetativními potížemi, bezvědomím, v horším případě krvácením do mozku apod. Následky se prvotně projeví u toho, kdo závory podleze, ale aktivity terapeuta mohou mít v tomto případě i negativní odezvu u pacienta. (terapeut mu nejenom nepomůže, ale jeho zdravotní stav se může zhoršit).

Málo kdo si v ten okamžik uvědomí, že EIS diagnostika nebo terapeuta v tomto případě zůstává aktivně navázáno přímým kontaktem s narušeným EIS diagnostikovaného člověka, které působí jako destabilizační faktor v EIS diagnostika či terapeuta. Tím se takto zatížená EIS dostane do stavu všeobecného narušení, na které je nuceno reagovat.

Toto narušení se nemusí projevit ihned v podobě poškozeného organismu terapeuta, ani následná porucha nemusí být ve stejné lokalitě jako byla u pacienta.

Jsou lidé, kteří o programu závory nic neví nebo ví, ale její kód neberou cíleně v úvahu, následně mohou mít během času různé zdravotní potíže, které ani se svými aktivitami nespojují.

Každý člověk má slabá místa v rámci své anamnézy, která se zpravidla zdravotně zviditelní nejdříve. V horším případě např. může prasknout a krváčet slabá céva v mozku, s následnou poruchou pohybu. Může vzniknout i psychický problém – nemožnost uvažování, mluvení...

Pokud se vyskytne u diagnostika nebo terapeuta uprostřed činnosti plně bezvědomí, vynutila si ho jeho vlastní ochrana organismu, která se snaží, aby vlivem právě prováděné nevhodné aktivity nedošlo při dalším nevhodném či nepotřebném zásahu v cizím EIS ještě k většímu poškození vlastního EIS.

Takto destabilizovaný EIS se někdy může sám po čase poměrně dobře upravit, častěji je třeba pomoc dalšího člověka. Při takto vzniklé destabilizaci EIS je oslabená a takřka až nefunkční funkce ochrany EIS.

Pak je ještě horší varianta u slyšené hlášky ze semináře, která mne přivedla k celé této přednášce.

...když vlezu někam, kam nemám lézt, ONO mne to vyhodí zpět ven..."

V tomto případě se jedná o přehnané sebevědomí u člověka, který ve skutečnosti nemá vytvořen program závory nebo ho zcela ignoruje. Tento konkrétní člověk pracuje jako masér, kromě toho při tom i vstupuje do EIS klientů, nebezpečí své nevhodné aktivity si nechce přiznat nebo má pocit, že se právě jemu nemůže stát nic špatného. Nechci být sýček, ale a v kombinaci s jeho nemístnou zvědavostí, nemusí ze svých aktivit vždy vyjít se „zdravou kůží“...

Jsou i smutné konce postižení zvědavých a nepoučitelných lidí, kterým již nelze po zdravotní stránce pomoci.

Svoji hláskou v tomto případě nejspíš naráží na analogii katapultu v bojovém letadle. Jen pro vaši informaci - na původních katapultech, u kterých se stávalo, že pilot katapultování ne vždy přežil, bývalo uvedeno heslo „zachraň mě, nebo zabij“.

Problém je ten, že pilot v momentě katapultu musí mít hlavu rovně opřenou o sedačku, jinak mu tlak zlomí vaz. Ruce u těla, nohy u sebe a přitažené k sedačce, aby tělem nezachytil o kokpit letadla atd. Ale i zde je zdravotní riziko. Každé katapultování zkrátí páteř cca o 1 palec. Kdo se vystřelí 2x, tak končí s létáním a už ho do letadla jako pilota nepustí.

Pokud člověk poprvé podleze závory, před tím dodržuje všechna pravidla a jinak je zdrav, nemusí jednorázově končit katastroficky, ale narušené místo těla, kde se podlezení závory projeví zdravotně, může být pro další život místem nejmenšího odporu. Jednorázové podlezení závory nelze zlehčovat, další neuposlechnutí závory může končit i smrtí!!

Je možné si v rámci vnitřního programování program závory "vylepšit" tak, aby se ukázal její naprogramovaný projev jako varování, když bude člověku hrozit nebezpečná situace všeobecného rázu. Toto varování běží i bez programů, ale člověk není navyklý naslouchat sám sobě, projevům vlastního těla.

Z praxe: Jela jsem po silnici na Českomoravské vysočině. Byl krásný podzim, nikde nikdo. Silnice v dálce končila hupem, za kterým byla zatáčka vlevo (o zatáčce jsem v tuto chvíli ještě nevěděla). Najednou se projevil program závory s intenzivním vjemem „Zastav“ . Za mnou nic nejelo. Zastavila jsem. V ten okamžik nastala komická situace. Stála jsem na prázdné silnici uprostřed polí a nikde nikdo. Nebylo mi jasné proč? Nicméně, když tento můj signál neposlechnu, bývá problém. Najednou se na hupu silnice v mém pruhu objevilo nákladní auto. To byl ten problém. Došlo by k čelní srážce. Nebylo vidět, jelo rychle a odstředivá síla ho vynesla na moji stranu. Vrátil se

na svoji polovinu. Mávl na mne a jeli jsme oba v klidu dál. Třeba jel už pomaleji, to nevím.

Vím, že program závory poslechnu vždy a nezkoumám proč se objevil.

Jaký je možný důvod závory:

U diagnostika:

- nemusel zvolit správný a potřebný postup,
- nemusí znát všechny okolnosti anamnézy vzniklých potíží,

- může mít sám zdravotní potíže, nebo je unaven a proto by mohl udělat nechtěně chybu.

- problém může být složitější, diagnostik by ho nevládl vyřešit (není na toto řešení připravený) a nemohl by pomoci.

U diagnostikovaného:

- v rámci anamnézy nemusel říci všechny důležité okolnosti, nepřikládal jim vážnost, anebo ve skutečnosti nechce být zdravý,

- nepřišel čas pro řešení zdravotních změn, tedy nemocný má na základě problémů zvážit své životní hodnoty.

Je pro zajímavost - dle astrologů

- mohou být dle data narození oba bez možnosti navázání vzájemného kontaktu (jedná se o vzácný případ, ale vyskytuje se).

Diagnostika s odstupem času

- po čase lze postup zopakovat. Závora se může a nemusí objevit.

Častěji se zase projeví.

Proč se objevil kód závory?

Tato otázka se nesmí začít zkoumat v daném momentě, když jsou EIS navázány na sebe. Je nutné se vůli odpojit zcela od EIS diagnostikovaného.

Potom lze pomocí správných otázek, které si klade diagnostik sám sobě, z podvědomí zjistit odpověď. Podvědomí důvod zná, spustilo program. Hrozí zde však nebezpečí, že se diagnostik vlastní neopatrností naváže zpět na EIS diagnostikovaného a v rámci zjišťování důvodu závory „ji nechtěně podleze“, důsledkem je vznik zdravotních potíží.

Vzniká otázka, zda je nutné detailně znát důvod závory a zkoumat její? (Závora se může projevit na začátku celé aktivity, během anamnézy, dg, i terapie, která se týká práce s jiným člověkem!!)

Pozor, závora nemá nic společného s běžnou pomocí, týká se pouze energeticko-informační pomoci při navázání kontaktu dvou EIS.

Pokud člověk provádí běžnou první pomoc na ulici, v nemocnici, neptá se na zavoru – nemá důvod.

Vrátím se k sebe programování člověka.

Nedoporučuji si v sobě spustit nebo průběžně spouštět mnoho programů. Vznikne velmi nebezpečná zátěžová situace pro organismus.

Jak a jakým mechanismem?

Příčina může být v obavách, starostech o své zdraví. Snaha vylepšit si něco, co je v pořádku, ale co kdyby ...? Následnými pokyny z psychiky je ovlivněno podvědomí, které zareaguje a následně musí v daný okamžik dle přání psychiky vydat zbytečné a zcela zmatečně nepotřebné příkazy pro organismus, který zase musí poslechnout psychiku a plnit její pokyny. Organismus vydá pokyny pro zcela zbytečnou aktivitu EIS. Současně ale EIS, jako nástroj organismu, pracuje jak v daný okamžik jak pracovat má. Tím dochází k informačnímu zmatku v pokynech pro EIS s požadavky od organismu a z EIS pro organismus. Pokyny jsou pro správnou funkci, ale i pro funkci, která je nadbytečná, zbytečná a poškozující organismus. Takto vzniká zcela nadměrná, velká a déle trvající zátěž organismu s následným vznikem fyzické choroby. Člověk tímto způsobem může skončit v nemocnici s chorobou, která se sice prokáže, ale její léčba je složitá. Nebo se choroba neprokáže vůbec, ale člověk má subjektivně pocit jejich příznaků, které ho trápí a případně léky nemohou pomoci. Ideální by bylo, kdyby si člověk uvědomil trvalý vliv svého programu a tento zrušil.

Z praxe: Paní měla příznaky žlučových kamenů. S těmito příznaky se nechala odvézt do nemocnice, kde vypadala při příjmu na nutnou akutní operaci. Během předoperačního vyšetření lékaři zjistili, že k operaci, ale ani k bolestem žlučníku není důvod. Paní byla po vysvětlení celé situace propuštěna ještě ten den domů. Sebe programování lékařů přiznala. Od té doby bolesti žlučníku neměla.

Je třeba si uvědomit, že program, který si člověk naprogramuje do svého podvědomí, během svého života, je trvale funkční až do jeho cíleného zrušení. Lidé se tak programují běžně, aniž by si cokoli uvědomovali. Pokud, si ale člověk během svého života naprogramuje něco protichůdného, začnou si oba programy vzájemně vadit, mohou vzniknout nejenom vážné zdravotní problémy, ale i problémy psychického charakteru. Člověk může skončit až v psychiatrické léčebně, kde léčba pouze pomáhá příznaky tlumit, ale podstatu problému neléčí a v tomto případě ani léčit nemůže.

Programy běží dokud si je klient sám v sobě nezruší. Nebo alespoň jeden z nich.

Je třeba, aby byl člověk schopen si celou situaci uvědomit a na programy si vzpomenout.

Častěji jsou v praxi případy, kdy si člověk nevzpomene a ani ho nenapadne na co si má vzpomenout. Proč si má vzpomenout na něco, co si myslí před časem? Naopak, zatěžuje přes psychiku a podvědomí organismus i nadále svou obavou a strachem ze svého zdraví a z budoucnosti, chátrá čím dál tím víc.

Pokud ošetřující lékař pozná důvod problémů, má možnost pomoci pacientovi a pacienta na potřebnou aktivitu zrušení programu či programů upozornit.

Před každou diagnostikou by měla vždy proběhnout velmi podrobná anamnéza, aby mohlo být člověku pomoci.

Při anamnéze je třeba najít příčinu a podrobnosti vzniku choroby, podrobně se seznámit s potíženími člověka, které ukáží důvod, proč by měla následovat EIS diagnostika eventuálně následně i terapeutický zákrok. Běžně v praxi se anamnéza dostatečně nebere v úvahu, nebo je nedostatečná.

Je výhodné, že se při anamnéze ještě nevstupuje do kontaktu s EIS klienta. Je nutné získat co nejvíce informací o současných aktuálních zdravotních potížích klienta, všechny potřebné údaje o tom, co předcházelo několik měsíců, rok, v některých případech i déle před onemocněním nebo před vzniklými potížemi (dovolená mimo naší republiku, přísun nečekaných dárek, stěhování se apod.). Seznámit se s dostupnými výsledky vyšetření z běžné medicíny (pokud proběhly) a následným způsobem terapie, která nemusela mít efekt. Tyto údaje mohou být rozhodující pro stanovení diagnostiky a pro následnou terapii.

Některé situace mohly v organismu člověka vyvolat změny v myšlenkovém postoji k sobě

či k okolí, které vedly ke vzniku nemoci. Protože člověk si může jednak svým postojem k okolí nebo i k sobě oslabit ve vlastním EIS vlastní funkci ochrany nebo naopak vyvolat si vlivem opakovaných obav a starostí patologické změny přímo v těle.

A opět příklady z praxe:

U člověka jsou zcela jasné problémy na psychické rovině – například při dlouhodobém psychickém zatížení v práci apod., které se ale nemusí projevit na psychice (depresí, pláčem apod.), ale problémy se projeví především vegetativními potížemi - bušení srdce, pocitem dušnosti, problémy s trávením, apod., ale mohou se projevit i na rovině organické (bolesti hlavy, žaludečním vředem, nepravidelnou činností srdce apod.).

V tomto případě se v rámci anamnézy musí zjistit, že se jedná o psychosomatické onemocnění, které je vyvoláno psychicky, ale projevuje se fyziologicky.

Druhotně tyto potíže ovlivní a poškodí i EIS nemocného člověka.

Pozor - zcela bez léčebného efektu by bylo v tomto případě nevyřešit psychické problémy člověka a začít aktivně nejdříve odstraňovat příčiny, které jsou navázané na oslabeném EIS jako následek stále trvajících psychických problémů.

(Na terapii v tomto případě by měla být závora, psychické potíže patří mezi poruchy, na které nelze působit EI terapií!)

V tomto případě lze EI pomoci, ale až po odstranění prvotní psychické příčiny, když se neprojevují kód závory! Co je energeticko informační systém člověka?

Jak jsem již uvedla, EIS je nástroj organismu, nemá rozum, neumí vyhodnotit situaci o trvalém psychickém zatížení a trvale vykonává svoji funkci. V dobrém zdravotním stavu posílá impulsy do organismu dle jeho aktuálních potřeb, v případě nemoci pomáhá řešit na základě potřeb organismu aktuální stávající stav.

V případě, že EIS dostává z podvědomí trvalý přísun zmatených informací vlivem stále trvajících psychické zátěže organismu, EIS je nucen vykonávat funkci běžnou i zmatenou a postupně se vyčerpává. Trvalými mamými impulsy dochází v EIS k odebrání rezervy z aktuálně nepotřebných funkcí organismu, ale i z funkce ochrany EIS. Tímto způsobem dochází navíc k možnosti působení vnějších vlivů na EIS, který se jejich působení nemá v oslabení možnost bránit. V tomto případě by se měl projevit u terapeuta program závory. Je třeba nejdříve odstranit zdroj psychické zátěže a potom pomoci doléčit zdravotní problémy organismu.

Je nutné, na základě anamnézy klienta poučit, co je třeba, aby udělal on sám pro sebe

ještě před terapeutickým zákrokem v úpravě svého myšlení a postojů k sobě. Jak se má možnost chránit. Případně, jak se naučit řešit a následně vzdorovat psychické zátěži. Zde lze využít pomoc psychologa či psychiatra (mezi lidmi se trápí, že tento obor medicíny léčí pouze „cvoky“, ale není to pravda. Šikovný lékař dokáže pomoci hodně, pokud má pacient zájem, aby mu bylo pomoci). Zamezí se tak opakování stejné situace, která následně vedla ke vzniku nemoci.

Tímto se zabrání trvalému přísunu nevhodných informací do organismu a následně

do EIS nebo do těla. Po přerušení toku nevhodných informací může být tomuto člověku na základě diagnostiky následně pomoci EI nebo i zákrokem lékaře. Potřebné léky začnou zabírat.

(Běžná medicína na anamnézu moc nedbá, je více soustředěna a rozdrobena na jednotlivé specializované odbory a na vyšetřování přístroji. Je ale otázka, nakolik má interní lékař s plnou čekárnou pacientů čas na podrobnou anamnézu u jednotlivých lidí. Myslím si, že nemá.)

I pro terapeuta je anamnéza náročná na čas i pro komplexní sběr dostupných informací, ale anamnéza je důležitá pro další dg.postup a terapii.

Opět příklad z praxe:

Říká se, že si člověk může vsugerovat zlomenou nohu. Viděla jsem člověka, který nechodil, rodina ho vozila na vozíku. Po opakovaném rozhovoru s psychiatrem vstal a odešel. Vozík nechal lékaři v ordinaci a odvezla si ho rodina.

Viděla jsem, také jak si paní ukázkově vsugerovala migrénu, protože podle jejího názoru nebude před a při malé operaci mít dostatek tekutin a proto jí bude bolet hlava. Pila do půlnoci. Ráno šla na sál jako první. Dostala kapačku s tekutinou již na sále i po navrácení na pokoj. Byla v pořádku. Pak se ale rozhlédla, řekla si, že vlastně má mít migrénu, vlezla zpět do postele a měla migrénu. Zcela zbytečně. V sobě měla dostatek tekutin, ale ona se rozhodla a naprogramovala se tímto způsobem. Běžné léky nezabíraly a ani nemohly. Druhý den byla v pořádku.

V případě, že anamnéza ukazuje na směr, který by ukazoval na EI vliv pro vznik zdravotních potíží, je třeba udělat diagnostiku člověka, ke které je třeba přistoupit bez předpokládaného konkrétního závěru.

Teprve po ukončení komplexní dg. si lze vytvořit terapeutický závěr, jak postupovat dál při odstraňování potíží. Co bude třeba odstranit dříve a který vliv později, pokud jich dg. ukáže více.

Navíc se po odstranění problému může ukázat další, který byl předchozím problémem překryt. Proto je třeba udělat kontrolní diagnostiku vždy i po terapeutickém zákroku.

Zkušenosti a očekávání:

Pokud by terapeut očekával subjektivně znázornění nálezu na základě svých zkušeností nebo anamnézy – nálezu se najde a opačně se neukáže to, co nechce subjektivně najít. Při diagnostice potřebuje každý člověk individuální přístup i postup.

Nástraha a poznatky při diagnostice:

Je nutné si uvědomit, že při diagnostice dochází už k navázání EIS diagnostika s konkrétním EIS nemocného člověka.

Na způsob a možnosti, kdy může dojít k navázání spojení dvou EIS není napsán žádný zákoník se seznamem trestných činů a s následnými tresty. Nicméně platí zde tzv. nepsané zákony, které jsou vyzkoušené v praxi a někteří lidé je svou „zvědavostí či nevědomostí“ zaplatili i svým životem. Nechci nikoho strašit, pouze upozornit.

Neznalost, byť nepsaného zákona v tomto případě neomlouvá, může následovat trest v podobě zatížení nebo i poškození funkce EIS. Proto při jakémkoliv zneužití proniknutí do cizího EIS, bez požádání majitele, jen tak ze zvědavosti nebo při zbytečné snaze odečíst nějakou informaci z jeho EIS bez jeho souhlasu, vždy se poškodí EIS agresora a tak se agresorem může stát i nesprávně postupující léčitel.

Pozor, u agresora se mohou projevit zdravotní potíže někdy ihned, jindy časem, někdy i s trvalými následky, v nejhorším případě může dojít i k jeho úmrtí. Vůbec nezáleží na tom, zda agrese byla vedena dobrou snahou pomoci.

V současné době nikdo z nás nedokáže potvrdit nebo vyvrátit, zda nedochází k nějakému (být v tomto případě drobnému) poškození EIS pacienta při odůvodněné diagnostice díky přítomné informaci. Proto je třeba vždy důkladně zvážit z anamnézy, zda jsou důvody k provedení diagnostiky!

Příklad z praxe: V dnešní době se rozmohlo zcela běžné přání: „Podívejte se na mé dospělé dítě, na manžela, na moji nevěstu, příbuznou, ...zda se vdá, bude mít peníze, děti, jaký je její zdravotní stav, co ji zatěžuje z minulých životů....zcela bez jejich souhlasu. Nezáleží na tom, koho se klient ptá. Program závory v tomto případě neexistuje. Ani nemůže. Dotázanému se jedná mnohdy jen o byznys a mnohdy jen NĚCO řekne. Pokud se opravdu napojí na EIS dotyčného člověka, může mu mnohdy díky nevhodnému vložení informace i uškodit. Je nutné zdůraznit, že se dá poškodit i nevhodnou větou, o které žadatel dále přemýšlí a dle řečené informace jedná.

Je třeba vzít i v úvahu, že někdy má nemocný důvod, proč být nemocný (nemoc ho má k něčemu dovést nebo naopak chce být nemocný...), nehledá pomoc a případná pomoc, byť vedená v dobrém úmyslu od jeho nejbližších, by mu v daném momentě ublížila. V tomto případě se též projevují kód závory.

Navázání a přerušení kontaktu s cizím EIS (když není závora):

Kontakt s konkrétním EIS se udržuje vlastní vůlí diagnostika. Diagnostik musí své myšlenky soustředit pouze na daného člověka (ne na nákup, svoje děti apod.). Kdyby v danou dobu začal myslet na jiného člověka, došlo by k navázání kontaktu nechtěně s jeho EIS a pokračoval by s diagnostikou jiného člověka. Výsledek je špatný pro všechny tři.

Dojde k několikanásobnému porušení pravidel:

- navázání kontaktu s cizím EIS bez žádosti o pomoc
- sběr falešných informací o zdravotním stavu v domnění, že údaje jsou původního člověka

Pokud diagnostik není soustředěný a něco ho ruší, je třeba vědomě a chtěně přerušit kontakt vůlí. Vyříditi si rušivé aktivity, navázat kontakt a znovu pokračovat v dg. Takto nepoškodí pacienta.

Navázání kontaktu s cizím EIS bez souhlasu

Vliv působení více léčitelů, někdy i těch, o kterých nemocný vůbec neví, může způsobit destabilizaci EIS. Protože při různých působeních je jiná kvalita, různý obsah informací.

U malých dětí díky jejich dynamickému vývoji, může velmi pravděpodobně dojít rychleji k rozvratu metabolismu, v horším případě může dítě i zemřít.

Příklad z praxe: Léčitel pomohl paní, která měla problém s chůzí. Začala postupně chodit a odložila i hůlku. Paní později doprovodila přítelkyni za jiným známým léčitelem. Léčitel byl vyhlášený, měl před domem frontu lidí. Při své práci byl díky množství lidí v časové tísní. Všichni chtěli pomoc. Paní vystála frontu s přítelkyní. Když už byly na řadě, tato paní se rozhodla podstoupit, aby se na ni podíval také. Léčitel diagnostikoval správně cizí vliv, ale už ho nezajímalo jeho důvod. Dal informační pokyn, aby byl pryč. Paní lehla a od léčitele ji odnesly ve stejném stavu jako byla před zákrokem prvního léčitele – nechodící. Zde první léčitel udělal zpět první zákrok a paní začala postupně opět chodit. Léčitel se mezi sebou znali a případ s paní si vyjasnili.

Kouzelná tabletky

Lidé v dnešní uspěchané době hledají „zkratky“, myslí si, že jim dopomohou ke zisku systémem dejte mi kouzelnou tabletu a já se uzdravím, budu silný, budu si lépe pamatovat atp. Jsou otevření pro nejruznější nové metody, které jim slibují zisk. Začínají hledat „zážitek“, aby něco zažili sami na sobě. Trochu je láká i tajemno. Vyhledávají nějaký kurz, víkendové sezení, týdenní pobyt. Jsou nadšeni danými slibů s vidinou do budoucna. Začnou se aktivněji zajímat o různé směry tzv. východního či západního náboženství, medicíny apod., k tomu meditovali dle

pokynů z dostupných knih nebo i pod vedením někoho. Vůbec Evropany nenapadne, že ví pouze zlomek z celé kultury dané oblasti.

Ani neví, že všechny meditační i jiné techniky jsou v dané oblasti věci životního stylu bez žádosti výsledného konkrétního efektu a ne hodinovou aktivitou někdy v týdnu či o víkend. Nejsou prováděny na rozdíl od Evropy za účelem odstranění problémů, na krátkou úpravu něčeho nebo pro získání nějakých předem určených schopností.

Evropan přijme za své uvedená slovní spojení z knih či od lektora kurzu a v myšlenkách i slovech se jimi i nadále zaobírá. Vůbec si neuvědomuje, že se takto trvale programuje. Je svým způsobem manipulován, může používat z neznalosti nebo i vědomě kombinaci různých metodik. Pokud se dostane k upozornění, jaké jeho jednání může mít pro něj nebezpečné následky, většinou se naštve, nebere varování v úvahu a cítí se ještě více potěšen, že právě ON zvládá vše. Myšlenky převezme za své a začne je používat i v běžné komunikaci. Čím dál tím víc touží po tom, něco vědět dalšího, neposlouchá a ani nechce poslouchat případná varování od jiných lidí nebo i od signálů z vlastního těla – chce vědět „Něco“. Cítí pocit nenaplnění svého snažení, pořád mu „Něco“ chybí. Nechápe, že zážitek v tomto směru nesmí přinášet zisk, který předem očekává a kvůli kterému začal všechny své aktivity podnikat. Pokládá si otázky, ale netuší, že nesprávně položená otázka vyvolá nesprávnou odpověď, kterou navíc nesprávně vyhodnotí. Vyhodnocení zážitku záleží na životních zkušenostech a na subjektivních zážitcích, které má každý z nás. Mohou být nepříjemné, vyvolat strach nebo i vjem něčeho, co člověka ohroží – zvíře, příšera, nějaký nepříjemný prostor apod. Člověk se následně dostane do psychických potíží. Když požádá o pomoc se svým aktuálním psychickým stavem svého lektora, je rozčarován. Lektor již tuto situaci ani snad neumí řešit a neřeší, protože klient si aktivitu zaplatil a odjel domů.... Člověk buď se vším přestane (což je lepší případ) nebo začne hledat další postup nebo postupy, které by mu dle něj měly pomoci. Jeho psychické potíže se postupně prohlubují a on se je marně snaží sám vyřešit.

Předpoklad pro případnou pomoc tomuto člověku je, že přestane aktivně ihned dělat úplně všechny aktivity a již se k nim nevrátí, nenechá nikoho manipulovat cíleně se svým EIS, nekontaktuje žádného lektora ani žáka z předchozích aktivit. Tato podmínka je nutná a je třeba ji před další případnou pomocí zkontrolovat.

A proč člověk „kouzelnou tabletku“ hledá?

Chce něco rychleji vnímat, naučit se rychle cizí jazyk, touží po vytvoření vnitřní harmonie a klidu...Nechce celé snaze věnovat čas, který nemá. Snaží se v naší uspěchané době i v tomto snažení používat zkratky – různé technické prostředky, které díky svému rytmu, který člověk vnímá jako světlo, hluk apod., ovlivňují biochemické procesy v mozku. Pokud tuto aktivitu častěji opakuje, může dojít k vážnému narušení centrální nervové soustavy (ve zkratce CNS) – hlavně mozku. Mozek začne do těla vysílat nevhodné impulsy, které tělo nepotřebuje nebo naopak omezi vysílání potřebných impulsů. Začnou probíhat informace, které signalizují EIS žádost o napravení stávajícího zmatečného stavu v organismu. Ale EIS v tomto případě nemá co napravit, CNS je již poškozená a vyslané informace z EIS do organismu v dané oblasti nelze provést. EIS se tomto případě postupně vyčerpává a nemá možnost regenerace, začne selhávat. Proto se následky nemusí projevit hned, ale po určité době. Tímto způsobem narušená CNS nemusí být opravitelná ani léky.

Takto všeobecné narušení EIS bývá charakteristické pro lidi, kteří dělají v této oblasti nejrůznější nevhodné pokusy, nechají sebou manipulovat pomocí návodů z různých kursů, které byly vedeny nesprávným způsobem. Necháňaví ovlivňovat sebe nebo dle návodů nesprávně ovlivňují jiné lidi – porušují tím veškerá pravidla v rámci práce s informacemi. Postupně může dojít k celkovému rozvratu jejich EIS, kde se udržují v chodu pouze základní životní funkce.

A co říci na závěr?

Nechtěla jsem nikoho strašit. Měla jsem za cíl upozornit na aktivity nejrůznějších nabídek, s kterými se většina lidí setkává skoro každý den. Člověk je samostatná individuální duchovní bytost, která má rozum. Záleží na každém z nás, jak jej použijeme. Většinu lidí v hlavě víří mnoho myšlenek. Naštěstí nelze číst cizí myšlenky. (Nelze přenášet myšlenkový obsah, lze přenášet pouze vjem myšlenky v podobě obrazu, který vidí někdo jiný). Je dobré si uvědomit, že si člověk může vlastními myšlenkami s obsahem plným stresu, obav o sebe ubližovat. Jak?

Poslední příklad z praxe:

Zvednu telefonní sluchátko a ozve se : „Janko, já nebudu chodit, celá ženská rodová větev od nás přestala chodit!!!“ Paní si vůbec neuvědomí, že ona má endoprotézu, chodí normálně a nic jí není. Je pravda, že geneticky má jejich rod problém s kyčelním kloubem, ale dříve se kyčelní klouby nevyměňovaly a lidé přestávali chodit. Ona již nemá důvod přestat chodit. Nicméně ve své psychice si

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2011

vytváří trvale program, že chodit nebude. Má dvě možnosti. Pochopí, že jí nic není, zruší program a bude chodit. Nebo se bude programovat dál a přestane chodit... Jak já jí říkám – „Organismus Ti splní Tvé přání a budeš mít co chceš...“

Samozřejmě má každý člověk sám v sobě možnost vést dialog a přemýšlet, ale nesmí myšlenkami ovlivňovat jiného člověka, stejně by neměl ovlivňovat zbytečně ani sám sebe.

Děkuji vám za pozornost.

KVANTOVÉ JAVY, REALITA, VEDOMIE A ENERGOINFORMAČNÉ PROCESY

Ing. Norbert SYNČÁK

Predslov

*Co je uvnitř nás, je také vše nás.
Co je vše nás, je také uvnitř.
Ten, kdo vidí rozdíl mezi tím, co je vše,
a tím, co je uvnitř,
jde neustále od smrti k smrti...
Upanišády – Katha*

Úvod k filmu What The Bleep Do We Know:
Down The Rabbit Hole

Máme za sebou úvodné predhriatie, úryvok z filmu, ktorý celkom zaujímavo ilustroval niektoré z kvantových javov, o ktorých tu bola reč od piatku až po včerajší deň. Mali ste možnosť vidieť kvantových fyzikov, ako sa pozerajú už dlhé roky na realitu okolo nás. Čas, priestor, hmota a energia nie sú možno tým, čím sa na prvý pohľad zdajú pri bežnom pozorovaní. Pokúsim sa teraz pozastaviť nad niektorými z tých javov.

Korpuskulárno vlnový dualizmus

Prvý z tých javov sa týka časticovo-vlnového dualizmu. Elektrónu alebo častice, ktorá bola vystreľovaná a v závislosti od toho, či pozorovateľ pozoroval časticu a svojim pozorovaním ovplyvnil to, ako sa správa. Či sa správa ako vlna alebo častica. Je to jedna z prvých vecí, na ktorú kvantoví fyzici narazili pri skúmaní vlastností hmoty, kedy úloha pozorovateľa, úloha vedomia, priamo zasahuje do hmoty a toho, ako sa realita vytvára, alebo ako vnímame realitu tohto hmotného sveta.

Čo nám hovorí tento experiment z hľadiska filozofického? Čo to vlastne znamená? My ako pozorovatelia sme schopní „zrútiť“ vlnovú funkciu hmoty. Je vhodné si uvedomiť, že my sme naučení vlastne od vstupu do tohto sveta pozerat' sa na svet okolo nás určitým spôsobom. Ten pohľad sme sa naučili prostredím, výchovou, školou, v ktorej nás naučili určitým spôsobom vnímať veci okolo seba, ktoré vôbec nemusia byť tak, ako sme na nich bežne naučení. Pozorovateľ je schopný ovplyvniť to, ako sa bude hmota chovať a ako sa bude prejavovať. To znamená, že každý z nás svojim nasmerovaním, svojim pozorovaním, svojim vedomím istým spôsobom realitu okolo seba vytvárame. Svojím pozorovaním ju meníme, dávame jej určité vlastnosti. Keby sme nefungovali ako pozorovatelia, tak samotná hmota by sa správala inak. Otázka je, či by tu vôbec tá hmota, v tej forme ako ju poznáme, bez pozorovateľa bola.

Častica a vlna sú z tohto pohľadu len dva rôzne aspekty, dve rôzne možnosti, v ktorých sa to, čo sa prejavuje ako hmotná realita, môže prejavovať. To čo nazývame častica je viac stav, ktorý by sme mohli povedať, ten hrubší. Z inej terminológie povedané yinový, na rozdiel od povahy vlny, ktorá nemá takú formu, je viac tým druhým aspektom reality – yangovým. Napriek tomu je to stále to jedno, čo sa prejavuje buď jedným alebo druhým, ale zároveň ani jedným ani druhým. Čiže vo svojej podstate nie je časticou ani vlnou a vo svojom prejave, v okamihu, kedy sa diferencuje a prejavuje v realite, sa prejavuje buď ako častica alebo vlna. V závislosti od čoho, alebo koho? Od pozorovateľa. Je tu veľké prepojenie nás a toho, ako realita vyzera.

K čomu vlastne slúži táto realita? Pre koho a za akým účelom je tu nastolená? To sú otázky, ktoré si kladlo mnoho filozofov, mnoho mysliteľov. Je to otázka, ktorú teraz pred vás predostieram na základe teraz už toho prvého javu a fenoménu, aby ste skúsili sami nad tým porozmýšľať.

„Čas, priestor, zákon, zmena, hmota, prvotní energie, rozum, ani jedno z nich, ani jejich vzájemné spojení nemůže být konečnou příčinou vesmíru, neboť tyto jsou jenom následkem a jsou tu proto, by sloužili duši.“

Upanišády - Švétášvatara

Superpozícia

Podme k druhému javu, ktorý sme tam videli. Tým javom je superpozícia. Bolo to tam znázomené basketbalovými loptami, ktoré ak sa na nich nepozerať, tak nemá vôbec zmysel pýtať sa, kde sú. Bola tam popísaná vlnová funkcia, ktorá sa rozprestiera všade a nemá pozíciu, ktorú by sme mohli určiť. Alebo nemá zmysel sa pýtať, kde vlastne je. Je to otázka tak, ako sme počuli, nerelevantná, pretože nedáva zmysel z pohľadu podstaty javu. A v okamihu, keď znovu zasiahne pozorovateľ, zasiahne vedomie a vníma prejav tým, že sme boli ponorení v konkrétnom čase a priestore, tak z tých možností, z tej superpozície všetkých možností vnímame jednu konkrétnu. Diferencujeme z celého potenciálu jednu konkrétnu možnosť, jednu realitu.

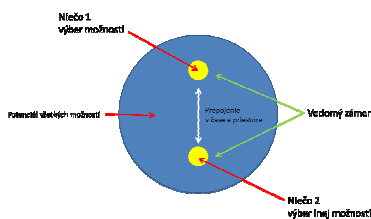
Keď si zoberiete, že všetko to, čo tu vnímame ako hmotnú realitu, z tohto pohľadu by nám mohlo pomôcť pochopiť súvislosti, ktoré často vidáme v sci-fi a v ďalších víziách ohľadne paralelnej reality, paralelných svetov a možností, ktoré súčasne môžu fun-

govať pre pozorovateľa. Ale zároveň pozorovateľ, ak je ponorený do niektorej z reality, tak si vyberá z tých všetkých možností len tú, ktorú momentálne vníma. Čiže je to zase otázka nášho výberu, ktorú možnosť, alebo ktorú z pozícií v tomto prípade, volíme. A je to opäť zaujímavé, že dochádza k zrúteniu vlnovej funkcie z pohľadu nášho pozorovateľa, nás ako pozorovateľa. Ak zoberieme znovu tento fenomén, čo vlastne znamená z toho filozofického principiálneho hľadiska, tak to čo vnímame nie je nikde a mohli by sme povedať, je všade. Ak to nevnímame, je všade, ak to vnímame, je niekde. A vtedy hovoríme o konkrétnej pozícii. Vnímame to na základe toho, čo bolo povedané, ilúzie, ktorú vytvára priestor.

Prvé, čo ste počuli na úvod bola ilúzia času. Čas vnímame v nejakom plynutí. Ale už z pohľadu kvantových javov, určitých biologických procesov a niektorých experimentov, ktoré boli spomenuté, ten čas môže symetricky a matematicky rovnako ísť z budúcnosti do minulosti rovnako ako z minulosti do budúcnosti. Je to zase na úrovni nášho vedomia pozorovania, kde a ako, v akom postupe, čas vnímame. Čas je tiež určitou ilúziou nášho vnímania reality, rovnako ako priestor. V podstate ohraničuje. Priestor nám ohraničuje všetky možnosti na konkrétnu možnosť. Priestor nám umožňuje výber a aby sa výber mohol prejaviť a bol vnímateľný pre nás ako pozorovateľov, pre naše vedomie ako konkrétna možnosť z potenciálu všetkých dostupných možností, z ktorých sa konkrétna možnosť môže prejaviť.

Takže superpozícia nám poukazuje na úrovni kvantových javov na to, že ten priestor nie je presne tak, ako si ho bežne prejavujeme, to, čo sa zdá byť mnohým, môže byť vo svojej podstate jedným.

Ak si zoberieme geometrickú schému, kde modrý kruh by nám predstavoval potenciál všetkých možností na úrovni časopriestorového priemetu, a to niečo konkrétne, pre čo sa rozhodneme z potenciálu, predstavuje určité ohraničenie. Ak tá veľká kružnica znamená všetko možné, tá malá kružnica znamená niečo z toho všetkého, ktoré sme si vybrali ako možnosť s tým, že náš vedomý zámer sa môže rozhod-

núť z tých všetkých možností vybrať si jednu a vybrať si inú možnosť a obidve z tých možností nie sú ničím iným, len vo svojej podstate stále výberom z jednej skupiny všetkých možností, ktoré sú vzájomne prepojené v čase a priestore, kde čas a priestor sú projekčnými mechanizmami. Dávajú možnosť prejavu podstate, ktorá sama o sebe stojí mimo týchto parametrov, mimo týchto atribútov z pohľadu fyzikálneho.

„Predtým, než nastalo stvoření, trvalo Brahman jako neprojevené. Z neprojeveného vytvořilo projevené, ze sebe vydalo sebe. Proto je poznáváno jako samo v sobě trvající.“

Upanišády - Taittrija

Prepojenosť

Podme teraz na tretí z fenoménov, ktoré sme videli a tým je prepojenosť. Videli ste tie delty alebo dve častice, ktoré vznikli súčasne. Išli do rôznych vzdialeností a keď sa urobila zmena v jednej, tak tá zmena sa v tom okamihu prejavila aj v druhej. Bolo tam povedané, že priestor je len výtvor, ktorý vytvára ilúzie, že existujú oddelené objekty. Moja otázka je: Boli to skutočne dve častice alebo jedna častica? Počuli sme to tam viackrát. Keď si vezmeme princíp jednoty, ak by sme ho rozšírili na celú hmotnú realitu, nie je celá hmota, tak ako ju vnímame, len výsledkom diferenciacie rôzneho rozrôznenia jednej v úvodzovkách univerzálnej častice a vlny zároveň? Jednej nediferencovanej substancie, ktorá sa môže prejaviť hmotno-energetickou diferenciaciou v čase a priestore? Ak by sme pripustili takúto možnosť, to znamená, že všetko čo vnímame, je súčasne prepojené so všetkým, pretože nie je ničím iným, len vo svojej podstate jedným. Preto aj pri popise všetkých tých kvantových javov z pohľadu jednoty, nám to môže dávať úplne iný zmysel. Pretože všetky tie veci nebudú hovoriť o mnohosti, o tom, že niečo je tu a niečo tam, ale budú sa vzťahovať k tomu jednému. Tým pádom ani informácia nemá nutnosť niekde sa šíriť v priestore a čase z pohľadu týchto fenoménov, pretože to čo sa udeje s tým jedným sa udeje s tým druhým, pretože nie sú to dve, ale pracujeme alebo vnímame len to jedno, vo svojej podstate. Je to jedna z ďalších ilúzií. Prepojenosť nemusí byť prepojenosť v mnohosti, ale môže hovoriť o prejave jedného v mnohosti. Takže tu len na ten citát, ktorý bol povedaný, sú jedinou vlnovou funkciou, čo znamená, že sú jedinou časticou.

„Protože rozmanité předměty smyslového vnímání jsou pouhým vyzářováním Brahman, nestačí poznat jenom je. Protože všechny lidské činy nejsou ničím než fázemi ve všeobecném procesu tvoření, čin sám o sobě nestačí. Mudrc musí rozlišovat mezi věděním a moudrostí. Vědění zahrnuje věci a vztahy,

moudrost však pojímá Brahman samotné. Nade všemi věcmi, činy a vztahy sídlí stále ono. Ztotožnění se s ním je ta jediná moudrost“.

Upaništady - Mundaka

Štyri ilúzie

V každodennom vnímaní reality sa stretávame so štyrmi základnými ilúziami.

Prvá ilúzia je ilúzia priestoru, ktorá nám hovorí o tom, že niekde je niečo. Že sa niekde niečo umiestni, niekde je niečo vnímateľné. Je to ilúzia umiestnenia niečoho, ktorá vychádza z nášho ohraničenia priestorového vnímania jednoty reality.

Druhá ilúzia je ilúzia času. Ilúzia toho, že niečo sa mení, že niečo je v pohybe. Tú ilúziu vnímame ako fakt a realitu vzhľadom k tomu, že sme znovu našim vedomím a vnímaním ponorení v časopriestorovej realite. Že vnímame to jedno nerozlišené, to jedno, ktoré je mimo času a priestoru, v čase a priestore. Akonáhle je to v priestore vnímané, tak sa to prejavuje pohybom v čase. Ale to vnímame pohybom v čase.

Tretia ilúzia je ilúzia hmoty. Ilúzia čo je uchopiteľné, pevné. Vo svojej podstate, keď si zoberiete fenomén, že častica a vlna sú len dva rôzne stavy, dve rôzne možnosti prejavu, z ktorých vlastne ani jedna ani druhá nie je vo svojej podstate skutočnosťou, je len jednou z možností, tak to, že stojíme vôbec pevne na tejto zemi je len vďaka tomu, že veríme, že môžeme stáť. Ak by sme pripustili, že to môže byť inak, tak niet kam sa pozrieť, niet na čom stáť, niet na čom sedieť. Keďže tomu veríme, sedíme na týchto stoličkách.

Štvrtá ilúzia je ilúzia energie. Ilúzia pôsobenia, ilúzia sily toho, že pôsobí niečo z všetkého. Hmota a energia sú vzájomné ekvivalenty, dva ekvivalenty, dva rôzne stavy, ktorými sa znovu manifestuje jedna skutočnosť. Sú vzájomne neoddeliteľné, neodlišiteľné a vzájomne transformovateľné. Hmota, vieme, sa môže transformovať na energiu a nie je ničím iným, len jej určitou sformovanou zhusnenou formou. Mohli by sme povedať, výslednicou yinovej fázy prejavu procesu tvorenia, kedy sa prejavuje ako hmota. A naopak, hmotu vieme transformovať do yangového stavu energie. A to, čo ju vytvára nie je ani hmotou ani energiou, ale zároveň sa môže prejavovať buď ako hmota, alebo ako energia.

Prvá úloha pri vnímaní reality je oslobodiť sa od týchto štyroch ilúzií, aby sme prenikli hlbšie do podstaty porozumenia sveta a bytia, v ktorom sme ponorení.

Prepojenosť a informačné väzby, boli predmetom záujmu v minulom storočí aj pána Rupperta

Sheldraka, ktorý prišiel s teóriou morfogenetických polí. V obci vedeckej sa však nestretla až s takým veľkým ohlasom. Vznieslo sa na neho obrovské množstvo kritiky. Nebola to téza, ktorá by bola zrazu veľkým boom a len tak prijatá. Zostala v podstate v rovine konceptu, určitého myšlienkového filozofického konceptu pohľadu na prepojenia. Pán Sheldrake formuloval vzájomnú informačnú prepojenosť živých organizmov, ale aj kryštálov, v rámci tzv. morfogenetických polí, ktoré priťahujú vyvíjajúce sa systémy ich konečným podobám. Z morfos (tvarotvorného prejavu) predstavujú určité algoritmy, informačné vzory, ktoré sú zodpovedné za tvorbu hmoty foriem. Konečnej podoby aj v rámci dynamiky vývoja živých organizmov a kryštálov, ktoré sledoval. Boli to predstavy o časopriestorových vzoroch fyzikálno-chemických interakcií. Sheldrake uvažoval o niečom, čo opisoval ako kolektívna pamäť. Schopnosť uchovávať informácie, uchovávať vzory informácií, ktoré slúžia ako informačná matica pre tvorenie, odovzdávanie a prejav toho čo vychádza z týchto vzorov. Princíp, s ktorým pracoval, bol tzv. princíp morfickej rezonancie, kedy podobnosť je rezonátorom, informačnou maticou, na základe ktorej sa nové formy tvoria. Z hľadiska svojho vývoja menia informáciu, ktorá môže slúžiť ako zdroj ďalšieho tvorenia. Ďalšieho vytvárania foriem a prejavu. Pán Sheldrake bol jedným zo známych priekopníkov minulého storočia, ktorý uvažoval v intenciách informačných väzieb, informačných vzorov, ktoré v rámci reality vytvárajú nástroje pre prejav.

„Jestli, že člověk uctívá Brahmana a přitom se domnívá, že je Brahman něco odlišné než on sám, postrádá pravě poznání“.

Upaništady – Brhadáranjaka

Ergo-informačný systém človeka

Prejdime k ergoinformačnému systému človeka. Nebudem popisovať to, čo je ergoinformačný systém, o tom už každý z vás máte informáciu pomerne dostatok, ale zameriame sa na vybrané vlastnosti ergoinformačného systému z hľadiska jeho hmotno-energetickej časopriestorovej projekcie. Jeden z fenoménov, ktoré využívame pri diagnostike a terapii je práve otázka odčítania informácií z ergoinformačného systému.

Ak si zoberiete základný axióm, že informácia o ergoinformačnom systéme je prístupná v každej časti priestoru, čo to v praxi znamená? Z jedného pohľadu sa na to môžeme pozrieť, že nie je viazaná na priestor, tým pádom je v priestore dostupná všade. Keby sme sa pozreli na to možno z iného uhla pohľadu, pohľadu jednoty, ktorá sa prejavuje v mnohosti, tak by sme tu položili otázku, možno provokačnú. Mohli by sme uvažovať, podobne ako pri hmote,

o jednom univerzálnom systéme, ktorý vo svojej podstate je nediferencovaný, ale vo svojom prejave je diferencovaný na rozmanitosť individuálnych energoinformačných systémov, kde podstata je opäť mimo času a priestoru hmotno-energetických prejavov, ktoré sú jednou z možností, ktorými sa táto podstata môže manifestovať a prejavíť.

Ak by sme uvažovali v týchto intenciách, tak energoinformačné systémy by boli vzájomne prepojené a vo svojej podstate ako takej nerozlíšené, pretože by boli prejavom jedného univerzálneho absolútného energoinformačného systému, ktorý sa v okamihu svojej diferenciacie prejavuje v rozmanitosti svojho potenciálu mnohostou, ktorej sme súčasťou a ktorej sme prejavom.

Narážam tu práve na predstavy mnohých starých mysliteľov a filozofov, ktorí sa v podobnom kontexte pozerali na našu podstatu. Nechcem tvrdiť, že to tak je. Predkladám to ako úvahu a možnosť pohľadu na tieto súvislosti. Tým pádom je samozrejmé, že ak budeme interagovať s inými a budeme odčítavať informácie, tie informácie musia byť k dispozícii, pretože z širšieho alebo hlbšieho pohľadu, odčítavame informácie z jedného, nie z mnohého.

Virtualita času

Pozrime sa na ďalší fenomén, ktorým je virtualita času. Zoberte si fenomény, ktoré skúmame v rámci psychotroniky. Schopnosť odčítať informácie o prítomnosti, to je vec, ktorá je jasná. Sme schopní odčítať informácie aktuálne. Druhá vec sa týka schopnosti odčítať informácie minulé z pohľadu nášho vnímania lineárnosti času. Čiže schopnosť odčítať to, čo sa stalo z pamäti, prítomnosť informácie o informácii. Máme tu ale ďalšie schopnosti prekogničné a divnáčné.

Sú jednotlivci, ktorí sú schopní predvídať udalosti, ktoré sa z hľadiska časového ešte len budú odohrávať. Čo to znamená pri tom posune? Sme schopní naším vedomím a našou myslou prijímať informácie o minulom, súčasnom i budúcom. Aký kontext to dáva na vnímanie času? Jednoduchšie je odčítavať informáciu aktuálnu a minulú, čiže prítomnosť informácie o informácii. Odčítať informáciu budúcu, ktorá sa ešte len bude premietat', je o niečo zložitejšie obzvlášť z pohľadu dlhodobého, ale možné za určitých okolností.

Keď popisujeme tieto časové fenomény, tak už v samotných kvantových javoch bolo naznačené, že mnohé udalosti budúce môžu byť príčinami udalostí prítomných alebo minulých. Naše rozhodovania, naše otázky, naše vnímanie, naše poznávanie, z pohľadu týchto súvislostí aktuálneho stavu v akom sa

nachádzame, by tiež mohli byť výslednicou toho, ako budeme smerovať svoje pôsobenie v tom, čo bude nasledovať v našej línii. Je dosť možné, že mnohé z toho, čo zažívate teraz alebo čo ste zažili, bolo vďaka veciam, ktoré sa ešte len z pohľadu času stanú. Ak si zoberiete túto informáciu a virtuálnosť času, vedeli by sme ju na didaktickej pomôcke pripodobniť nosiču DVD média s filmom. Ak si zoberiete film, ktorý sme teraz sledovali, nachádza sa v elektronickej podobe kompletný už zaznamenaný. Ak sa premieta, čiže ak je vo svojej fáze projekčnej, tak ho vnímate ako pozorovatelia v časovom slede. Ale on v sebe, vo svojej podstate, sa nepohybuje. Všetky tie informácie sú prítomné vrátane informácie o tom, ktorá z tých informácií sa pri projekcii v akej časovej kontinuite bude premietat', čiže ako budú nasledovať jednotlivé segmenty filmu za sebou. Ale ten film vo svojej podstate, v kompletnej informácii, je už na nosiči hotový. Ak sa pýtame na tú podstatu, má vôbec zmysel hovoriť o časových intenciách? Stanú sa nerelevantné, absolútne nerelevantné a teda tá otázka nemá zmysel. Ak budeme hovoriť o prejave tých informácií, vtedy tá otázka času začína byť na mieste.

Teleportácia a psychokinéza

Za posledné obdobie sa rozšírili experimenty, ktoré sa týkajú kvantovej teleportácie na úrovni fyzikálnych kvantových javov. Už aj z pohľadu kvantovej fyziky teleportácia na úrovni tých najmenších javov je bežnou realitou. Nie je to ničím, čo by bolo len v rovni sci-fi. Čo je teleportácia z tohto pohľadu? Ak zapojíme prvý algoritmus, že všetko to čo vnímate ako hmotu a energiu, sú len manifestácie jedného nediferencovaného, tak teleportácia, presun nie je vo svojom dôsledku presunom, ale je len zmenou informácie o časo-priestorovo hmotno-energetických súradniciach prejavu niečoho inak. Ak sme schopní tieto informácie zmeniť, alebo ak dôjde k ich zmene, tak priemet v našej realite, výslednica týchto javov, sa nám teoreticky a aj prakticky môže veľmi ľahko premietat' ako teleportácia.

Tu ale vôbec nemusí ísť o to, že niečo sa rozpadne a poskladá. Meníme informáciu, ktorá má schopnosť vytvárať výstup, ktorý vnímate ako konkrétny fakt. Aj mnohé fenomény, ktoré skúma psychotronika z pohľadu jednoty, jednoty všetkého a prepojenosti všetkého, môžu nadobúdať iný pohľad, iný filozofický aspekt vnímania.

„Brahman - podpora, zdroj a ukončení vesmíru se podílí na každém okamžiku bytí. Bdí s bdícím, sní se snícím, spí hlubokým bezesným spánkem se spícím. Ale překračuje tyto tři stavy, aby se stalo samo sebou. Jeho pravá podstata je čisté vědomí.“

Upanišády - Aitaréja

Jednota

Ak sa pozrieme od nás ako pozorovateľov a predjedme od princípu jednoty k vedomiu alebo uvedomeniu si jednoty, uvedomeniu si nás ako pozorovateľov jednoty a pozorovateľov mnohosti, tak sa dostávame do dvoch pozícií. Za prvé, do pozície pozorovateľa a za druhé, do pozície tvorcu. Toho, ktorý je schopný realitu meniť. Táto schopnosť je ale veľmi zásadná, pretože každé konanie, každé tvorenie každého z nás je schopné ovplyvniť to, ako sa táto realita bude vyvíjať. To znamená, každý z nás svojim tvorením sme zodpovedný za celkový vývoj, za celkový priebeh a preto by bolo veľmi vhodné, aby naše úsilie v tomto živote bolo smerované k neustálemu poznávaniu, aby sme boli schopní hlbšie porozumieť zákonom, ktoré v tejto realite fungujú. Na základe tých zákonov nasmerovať naše tvorenie múdrejšie k tomu, aby viedlo v väčšiemu prospechu všetkých a všetkého, aby podporovalo prirodzenú evolúciu a to, aby sme konali v súlade so zákonmi a princípmi a nestavali bariéry, pretože tým pomáhame vyvoju všetkého, aby opäť dospelo k zjednoteniu svojej podstaty jednoty.

Vedomie

Naše vedomie alebo uvedomovanie aktívneho tvorcu a pasívneho pozorovateľa, nám umožňuje jednak projekciu vedomého zámeru, ktorý okrem iného využívame pri energoinformačnej medicíne, pre zmenu a tvorbu informácií. Ale takisto pasívne, schopnosť pozorovateľa nám umožňuje v rámci energoinformačnej medicíny odčítavať informácie. Vyprázdniť, vytvoriť stav prázdnoty. Stav, kedy nepremietame vlastné myšlienky, vlastné predstavy, vlastné pohľady na to, ale sme schopní odčítať informáciu alebo získať informáciu o informácii. Tým, že sme ponorení do tejto reality, je tu jeden problém. Naša myseľ, naše vedomie, je ohraničené svojim vnímaním. Ohraničené tým, čo si často jednak sami vytvárame a čo veľmi ľahkovážne prijímame. Ohraničené prostredím a ideológiou, ktorú sme prijali za svoju. Ideológie vôbec sú jednou z brzd vedomia alebo uvedomenia, pretože vytvárajú koncept niečoho, vytvárajú predstavu, ktorú ak sa s ňou stotožníme, tak začneme v predstave danej ideológie fungovať, vnímať a reagovať na základe tej predstavy.

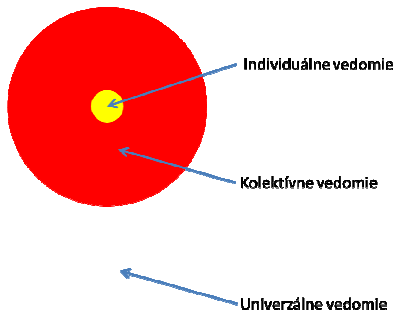
To isté sa týka myšlienkových systémov. Ak prijmeme určitý myšlienkový systém, sme v ňom ponorení, fungujeme a reagujeme podľa príslušného myšlienkového systému. Zase je určitým ohraničením čistého nediferencovaného jednotného vedomia. Z toho vyplývajú naše predstavy o tom, čo je realita, o tom čo je správne, dobré, zlé, čo mám a nemám. Naše predstavy sú práve tým, čo veľmi výrazne od-

deľuje jednotu a vťahuje nás do mnohosti. Naše predstavy o tom, že som lepší a som múdrejší ako tí druhí a ja jediný mám pravdu a ostatní všetci sa mýlia. Moja viera je tá jediná správna a všetci ostatní sú hlúpi. Moja filozofia, moje poznatky sú jediné správne... To je koreň mnohých nedorozumení, násillia, vojen s ktorým sa stretávame počas celej histórie, kde práve snaha rozdeliť jednotu vedie k rozštiepeniu a vedie k zabudnutiu na to, že sme všetci prepojení, že sme všetci len prejavmi jedného vo svojej podstate.

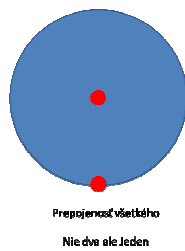
Vedomie jednoty

Takisto naše zmysly, ktorými vnímame informácie z tohto sveta, to sú naše nástroje komunikácie, ktoré nám dávajú množstvo informácií, ktorými sme determinovaní v rámci myšlienok. Pocity strachu, závislosti, to sú ďalšie brzdy, ktoré ohraničujú naše vedomie. Ak vystupujeme v pozícii aktívnych tvorcov, ak sme schopní uvedomiť si súvislosti a tvoríme realitu, tak práve vedomým zámerom, informáciou, ktorá nesie v sebe tvorivý potenciál. Informácia s „iskrou života“, je schopná premietat' hmotno-energetické časopriestorové zmeny, je schopná zasiahnuť do diania iných, do diania tejto reality a ešte raz preto zopakujem, že pri tvorení, pri našom aktívnom princípe by sme mali postupovať veľmi opatrne a nanajvýš múdro. Ak budeme prechádzať od nášho individuálneho vedomia, ktoré by sme mohli geometricky zobrazit' ako malú žltú ohraničenú plochu, výsek z možnosti, tak máme možnosť to vedomie rozšíriť do niečoho, čo by sme pracovným pojmom mohli nazvať ako kolektívne vedomie. Niečo, čo je súhromom skúseností, informácií a možností v širšom kontexte, ktoré by sme mohli rozšíriť na bielu plochu, ktorá nemá hranice a ktorú by sme pracovne mohli nazvať ako univerzálne vedomie alebo absolútne vedomie, ktoré bude predstavovať súhrn všetkých možností a možností všetkých možností, kde práve to naše individuálne vedomie je z tohto pohľadu len jednou z možností z tej masy alebo súhromu nekonečných možností. To je to, čo by som mohol pracovne nazvať ako vedomie jednoty v absolútnom ponímaní.

Princíp jednoty nám hovorí o prepojenosti všetkého, kedy to, čo sa zdá byť ako dva je jeden a mohli by sme povedať, že na mnohých úrovniach toho prejavu je jednou zo základných axiém a princípov, ktoré boli zakotvené vo väčšine starých filozofických a mysliteľských predstavách a ideách. V konceptoch a kozmológiách a iných pohľadoch, ktoré sa snažili popísať, ako sme sem prišli, kto sme, aká je naša podstata, aký je zmysel a cieľ nášho bytia.

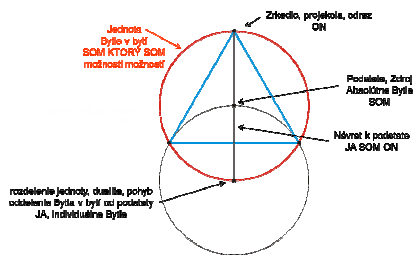

Princíp jednoty

Zjednotenie

Oddelenie a zjednotenie

Referát ukončíme poslednou schémou, ktorú by sme mohli nazvať zdrojom, podstatou, absolútnym bytím nás. „Som“ a naše vnímanie oddelenosti od centra, od stredu. Keď si zoberieme nekonečne malý zároveň nekonečne veľký bod a zoberieme si kružnicu, ktorou potenciálne to jedno premieta ohraničené možnosti možností, tak oddelenie by sme geometricky mohli nazvať alebo zaznamenať ako pohyb bodu z centra k obvodu. Dotknutie sa krajnej časti, ktorá vytvára naše zdaničné oddelenie z jednoty. Vytvára naše vnímanie duality bytia. Vytvára pohyb, pretože ak sa oddelíme v našom vnímaní od stredu, vnímame seba, vnímame niečo a vnímame niečo, čo je niečo iné, niečo ako zrkadlo, niečo ako projekciu ja a nie ja.

Vnímame seba, vnímame iných, vnímame oddelenosť seba od iných a oddelenosť je základným princípom duality, rozštiepenia jednoty. K tomu, aby sme opäť mohli spojiť potrebujeme tretí referenčný bod. Potrebujeme vytvoriť trojuholník. Potrebujeme vytvoriť trojedinosť. Uvedomiť si opäť svoju jednotu bytia v Bytí. Uvedomiť si možnosť možností. Uvedomiť si svoj návrat k podstate. To že nie je „som“ a „ja“, ale „ja som on“ a „on je ja“. Opätovné zjednotenie.

Ukončil by som tento referát posledným citátom z Upanišád:

„Tak jako se řeky vlévají do moře a ztrácejí své jméno i svůj tvar, tak moudrý člověk osvobozen od jména a tvaru dosahuje nejvyššího bytí, nekonečného, sama sebe ozařujícího.“

Mundaka

Ďakujem za pozornosť.